

ΛΥΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

A1.

Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε από τον αρχηγό τους σε μάχη με αυτά τα λόγια: «Ας μονομαχήσουμε, για να φανεί από την έκβαση της μονομαχίας πόσο ο Λατίνος στρατιώτης ξεπερνά το Ρωμαίο σε ανδρεία». Τότε ο νεαρός, επειδή είχε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και επειδή παρασύρθηκε από την επιθυμία να πολεμήσει, παρά τη διαταγή του υπάτου όρμησε στη μάχη· και δυνατότερος από τον αντίπαλο, τον διαπέρασε με το δόρυ και τον απογύμνωσε από τα όπλα.

Όταν οι δούλοι μετέφεραν αυτά τα λόγια στο Σκιπίωνα, αυτός διέταξε να ανοιχτούν οι πόρτες και να οδηγηθούν αυτοί μέσα. Οι ληστές προσκύνησαν τις παραστάδες της πόρτας σαν ιερό ναό και φίλησαν με λαχτάρα το δεξί χέρι του Σκιπίωνα. Αφού άφησαν μπροστά στην είσοδο δώρα, τα οποία οι άνθρωποι συνηθίζουν να προσφέρουν στους θάνατους θεούς, επέστρεψαν στον τόπο τους.

B1.

his verbis : την αιτιατική ενικού → **hoc verbum**

singularis proelii : την ονομαστική πληθυντικού → **singularia proelia**

eventu : τη γενική του ίδιου αριθμού **eventus**

miles Latinus : την αφαιρετική ενικού **milite Latino**

viribus suis : τη γενική πληθυντικού **virium suarum**

certamen : την αιτιατική πληθυντικού **certamina**

fortior: την αφαιρετική ενικού στο γένος και στο βαθμό όπου βρίσκεται → **fortiore**

fores : τη γενική ενικού → **foris**

eosque : τη δοτική ενικού του ίδιου γένους → **eique**

quae : τη γενική ενικού του ίδιου γένους → **cuius**

immortalibus : την αφαιρετική ενικού του ίδιου γένους → **immortali**

B2.

abiret: το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο της υποτακτικής του παρατατικού στην ενεργητική φωνή → **abiremus**

edixit : το δεύτερο πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής του υπερσυντέλικου στην ενεργητική φωνή → **edixeratis**

abstinerent: το τρίτο ενικό πρόσωπο της υποτακτικής του ενεστώτα στην ενεργητική φωνή → **abstineat**

praeterequitavit : το δεύτερο ενικό πρόσωπο της υποτακτικής του ενεστώτα στην ενεργητική φωνή → **praeterequites**

cernatur : το απαρέμφατο του ενεστώτα στην παθητική φωνή → **cerni**

antecellat : το απαρέμφατο του ενεστώτα στην ενεργητική φωνή → **antecellere**

confisus : το τρίτο ενικό πρόσωπο της οριστικής του συντελεσμένου μέλλοντα (να λάβετε υπόψη το υποκείμενο) → **confisus erit**

permotus : το δεύτερο πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής του ενεστώτα στην παθητική φωνή → **permovemini**

ruit: το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο της υποτακτικής του παρατατικού στην ενεργητική φωνή → **rueremus**

transfixit: το δεύτερο πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής του υπερσυντέλικου στην ενεργητική φωνή → **transfixeratis**

spoliavit : το δεύτερο ενικό πρόσωπο της υποτακτικής του ενεστώτα στην ενεργητική φωνή → **spolies**

rettulerunt : το τρίτο πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής του ενεστώτα στην ενεργητική φωνή → **referunt**

reserari : το πρώτο ενικό πρόσωπο της υποτακτικής του παρακείμενου στην ενεργητική φωνή → **reseraverim**

iussit : το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο της υποτακτικής του παρατατικού στην ενεργητική φωνή → **iuberemus**

posuissent : το τρίτο πληθυντικό πρόσωπο της υποτακτικής του υπερσυντέλικου στην παθητική φωνή (να λάβετε υπόψη το υποκείμενο) → **positi essent**

Γ1α. Να χαρακτηρίσετε πλήρως τη συντακτική λειτουργία των παρακάτω όρων:

is → υποκείμενο του ρήματος **edixit**

eius → γενική κτητική ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο **filius**

his → επιθετικός προσδιορισμός ως ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο **verbis**

proelii → γενική υποκειμενική ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο **eventu**

Scipioni → έμμεσο αντικείμενο στο **rettulerunt**

consecrare → τελικό απαρέμφατο που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα **solent** με υποκείμενο το **homines** σε ταυτοπροσωπία με το ρήμα.

Γ1β. **Dux hostium his verbis filium proelio lacessivit.**

Γ2α. ut singularis proelii eventu cernatur: Δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο ρήμα **congregiamur**. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο **ut** γιατί είναι καταφατική. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί ο σκοπός θεωρείται υποκειμενική κατάσταση, χρόνου ενεστώτα (**cernatur**) γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (**congregiamur**) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Ο σκοπός είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

Γ2β. et fortior hoste, hasta eum transfixit. →

- **transfixit** : ρήμα
- **adulescens** : εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος **transfixit**
- **eum** : αντικείμενο του ρήματος
- **fortior** : επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο υποκείμενο από το ρήμα **transfixit**
- **hoste** : αφαιρετική συγκριτική στο **fortior**
- **hasta** : αφαιρετική του οργάνου στο **transfixit**

et cupide Scipionis dextram osculati sunt.

- **osculati sunt** : ρήμα
- **praedones** : το εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος **osculati sunt**
- **dextram** : αντικείμενο του ρήματος
- **Scipionis** : γενική κτητική ως ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός στο **dextram**
- **cupide** : επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο **osculati sunt**